

Downloaded via the EU tax law app / web

Predbežné znenie

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (ôsma komora)

z 15. mája 2019 (*)

„Návrh na zažatie prejudiciálneho konania – Dane – Daž z pridanej hodnoty (DPH) – Smernica 2006/112/ES – Žlánok 135 ods. 1 písm. b) – Dodávky tovaru – Oslobodenie od dane pri iných žinnostiach – Poskytovanie a sprostredkovanie úverov – Palivové karty“

Vo veci C-235/18,

ktorej predmetom je návrh na zažatie prejudiciálneho konania podľa Žlánku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Naczelny Sąd Administracyjny (Najvyšší správny súd, Poľsko) z 23. novembra 2017 a doružený Súdnemu dvoru 28. marca 2018, ktorý súvisí s konaním:

Vega International Car Transport and Logistic – Trading GmbH

proti

Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie,

SÚDNY DVOR (ôsma komora),

v zložení: predseda ôsmej komory F. Biltgen, sudcovia C. G. Fernlund a L. S. Rossi (spravodajkyňa),

generálny advokát: E. Tančev,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zretežom na písomnú žasť konania,

so zretežom na pripomienky, ktoré predložili:

- Vega International Car Transport and Logistic – Trading GmbH, v zastúpení: J. Pomorska-Poržbska, dažová poradkyňa,
- poľská vláda, v zastúpení: B. Majczyna, splnomocnený zástupca,
- Európska komisia, v zastúpení: R. Lyal a J. Hottiaux, splnomocnení zástupcovia,

so zretežom na rozhodnutie prijaté po vypožutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 135 ods. 1 písm. b) smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťou Vega International Car Transport and Logistic – Trading GmbH, ktorá má sídlo v Rakúsku (ďalej len „Vega International“), a Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie (riaditeľ finančného úradu Varšava, Poľsko), ktorý sa týka jeho odmietnutia vrátiť spoločnosti Vega International daň z pridanej hodnoty (DPH) za transakcie nákupu paliva prostredníctvom palivových kariet.

Právny rámec

Právo Únie

3 Článok 2 ods. 1 písm. a) a c) smernice 2006/112 stanovuje:

„DPH podliehajú tieto transakcie:

a) dodanie tovaru za protihodnotu na území členského štátu zdaniteľnou osobou, ktorá koná ako taká;

...

c) poskytovanie služieb za protihodnotu na území členského štátu zdaniteľnou osobou, ktorá koná ako taká.“

4 Článok 14 ods. 1 a 2 tejto smernice stanovuje:

„1. ‚Dodanie tovaru‘ je prevod práva nakladať s hmotným majetkom ako majiteľ.“

2. Okrem transakcie uvedenej v odseku 1 sa za dodanie tovaru považujú tieto transakcie:

...

c) prevod tovaru na základe zmluvy, podľa ktorej sa vyplatí provízia pri nákupe alebo predaji.“

5 Článok 24 ods. 1 uvedenej smernice znie:

„Poskytovaním služieb je každá transakcia, ktorá nie je dodaním tovaru.“

6 Podľa článku 135 ods. 1 písm. b) tej istej smernice:

„Členské štáty oslobodia od dane tieto transakcie:

...

b) poskytovanie a dojednávanie úverov a správa úverov osobou, ktorá ich poskytla.“

Poľské právo

7 Smernicu 2006/112 do poľského práva prebrala ustawa o podatku od towaru i usług (zákon o daniach z tovaru a služieb) z 11. marca 2004 (Dz. U. z roku 2011, č. 177, položka 1054), v znení zmien a doplnení (ďalej len „zákon o DPH“).

8 Podľa § 5 ods. 1 bodu 1 zákona o DPH:

„[Zdaneniu DPH podliehajú]: odplatné dodanie tovaru a odplatné poskytnutie služby v tuzemsku.“

9 § 7 ods. 1 a 8 tohto zákona stanovuje:

„1. Za dodanie tovaru podľa článku 5 ods. 1 bodu 1 sa považuje prevod práva nakladať s tovarom ako vlastník....“

...

8. Ak dodanie toho istého tovaru vykonajú viaceré subjekty tak, že prvý z nich tento tovar bezprostredne odovzdá konečnému nadobúdateľovi, považuje sa tovar za dodaný všetkými subjektmi, ktorí sa na týchto úkonoch podieľali.“

10 § 8 ods. 1 uvedeného zákona stanovuje:

„Za poskytovanie služieb uvedené v § 5 ods. 1 bode 1 sa považuje každé plnenie v prospech fyzickej osoby, právnickej osoby alebo organizačnej zložky bez právnej subjektivity, ktoré nie je dodaním tovaru v zmysle § 7...“

11 § 43 ods. 1 bod 38 toho istého zákona, ktorý preberá článok 135 ods. 1 písm. b) smernice 2006/112 uvádza:

„[Oslobodené od dane] sú služby týkajúce sa poskytovania úverov alebo peňažných pôžičiek, služby sprostredkovania poskytovania úverov alebo peňažných pôžičiek, ako aj správa úverov alebo peňažných pôžičiek osobou, ktorá úver alebo pôžičku poskytuje.“

12 Podľa § 86 ods. 1 zákona o DPH:

„Ak sa tovar alebo služba použije na vykonanie zdaniteľného plnenia, sú zdaniteľné osoby uvedené v článku 15 oprávnené znížiť sumu dlhovanej dane o sumu dane zaplatenej na vstupe...“

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

13 Z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že Vega International vykonáva činnosť prepravcu úžitkových vozidiel konkrétnych výrobcov z výrobného závodu ku zákazníkom. Táto služba je zabezpečená prostredníctvom viacerých dcérskych spoločností Vega International, ktoré majú svoje sídla v rôznych členských štátoch, z ktorých jednou je dcérska spoločnosť Vega Poland sp. z o.o., so sídlom v Poľsku (ďalej len „Vega Poland“).

14 Vega International organizuje a spravuje zabezpečovanie všetkých svojich spoločností palivovými kartami vydanými dodávateľmi palív. Vozidlá, ktorých prepravu vykonáva Vega Poland, sa tankujú prostredníctvom osobných palivových kariet vystavených na jednotlivých vodičoch. Z organizačných dôvodov a vzhľadom na výšku nákladov sa všetky transakcie vykonané prostredníctvom palivových kariet sústreďujú u materskej spoločnosti v Rakúsku, ktorá prijíma od dodávateľov palív faktúry uvádzajúce najmä nákup paliva s DPH. V nadväznosti na to na konci každého mesiaca Vega International refakturuje svojim dcérskym spoločnostiam, vrátane Vega Poland, palivo dodané na poskytovanie služieb prepravy vozidiel so zvýšením o 2%. Tieto dcérske spoločnosti sú oprávnené započítať si faktúry súvisiace s použitím palivových kariet s faktúrami vystavenými rakúskej spoločnosti alebo zaplatiť tieto faktúry v lehote od jedného do troch mesiacov od ich prijatia.

15 Rozhodnutím z 11. augusta 2014 Naczelnik Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa??ródmie?cie (riadite? Druhého da?ového úradu Varšava?centrum, Po?sko) odmietol vráti? spoločnosti Vega International DPH za obdobie mesiacov apríl až jún 2012 do výšky sumy 106 031,44 po?ských zlotých (PLN) (približne 24 735, 82 eura). Toto rozhodnutie potvrdil riadite? finan?ného úradu Varšava rozhodnutím z 28. novembra 2014.

16 Vega International podala proti tomuto rozhodnutiu žalobu o zrušenie na Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (Vojvodský správny súd Varšava, Po?sko). Rozsudkom z 26. júna 2015 tento súd považoval žalobu spoločnosti Vega International za nedôvodnú a zamietol ju.

17 Vega International v nadväznosti na to podala kasa?nú s?ťažnos? na Naczelny Sąd Administracyjny (Najvyšší správny súd, Po?sko). Tento súd podobne ako po?ské da?ové orgány a prvostup?ový súd zvažoval možnos? uplatni? na prejednávany prípad zásady, ktoré Súdny dvor stanovil vo svojom rozsudku zo 6. februára 2003, Auto Lease Holland (C?185/01, EU:C:2003:73), pod?a ktorého v prípade dohody o spravovaní pohonných hmôt nejde o dodanie paliva, ale o zmluvu o financovaní kúpy pohonných hmôt. Pod?a posúdenia Súdneho dvora vo veci, v ktorej bol vyhlásený tento rozsudok, leasingová spoločnosť nekupovala palivo, aby ho následne opätovne predala nájomcovi prenajatého auta, ale bol to tento nájomca, ktorý si vo?ne vyberal kvalitu a množstvo, ako aj dátum kúpy paliva, a teda disponoval týmto palivom, ako keby bol jeho vlastníkom.

18 V danom prípade za uplatnenia tohto rozsudku treba konštatova?, že Vega International nevykonáva „dodanie tovaru“, v danom prípade paliva, v zmysle ?lánku 7 ods. 8 zákona o DPH, za ktoré môže byť DPH vrátená, ale poskytuje pre Vega Poland finan?né služby, ktoré nie sú zda?ované v Po?sku, keďže sú oslobodené od DPH v zmysle ?lánku 43 ods. 1 bodu 38 tohto zákona.

19 Vnútroštátny súd však poznamenáva, že rozsudok zo 6. februára 2003, Auto Lease Holland (C?185/01, EU:C:2003:73), nebol vyhlásený na základe smernice 2006/112, ale týka sa výkladu skôr platných ustanovení šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov ?lenských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. ES L 145, 1977, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 23, ?alej len „šiesta smernica“).

20 Za týchto podmienok má vnútroštátny súd pochybnosti týkajúce sa výkladu nového ustanovenia uvedeného v ?lánku 135 ods. 1 písm. b) smernice 2006/112, ktoré odkazuje na transakcie, ako je poskytovanie a sprostredkovanie úverov, ako aj správa úverov poskytovateľmi úverov, vo svetle uvedeného rozsudku. Nasto?uje sa tak otázka, či transakcie, ktoré vykonala Vega International v Rakúsku v súvislosti s poskytnutím a zú?tovaním tankovacích kariet, ktoré slúžia na nákup paliva dcérskymi spoločnosťami patriacimi do skupiny spoločností, možno kvalifikova? ako takéto transakcie. Tieto pochybnosti boli okrem toho ešte preh?bené rozdielmi v judikatúre v rámci vnútroštátnych súdov, ktoré sa odvolávali na tento precedens pri posudzovaní povahy transakcií uzavretých v rámci poskytovania palivových kariet.

21 V dôsledku toho vnútroštátny súd zastáva názor, že na ú?ely rozhodnutia o kasa?nej s?ťažnosti, ktorú podala Vega International je potrebné, aby Súdny dvor sám pristúpil k výkladu ?lánku 135 ods. 1 písm. b) smernice 2006/112.

22 Za týchto podmienok Naczelny Sąd Administracyjny (Najvyšší správny súd) rozhodol preruši? konanie a položi? Súdnemu dvoru nasledujúcu prejudiciálnu otázku:

„Zah??a pojem uvedený v ?lánku 135 ods. 1 písm. b) [smernice 2006/112] poskytnutie palivových

kariet, ako aj vyjednanie, financovanie a zúžtovanie nadobúdania paliva použitím týchto kariet, alebo je možné tieto komplexné plnenia považovať za reazové transakcie, ktorých hlavným účelom je dodanie paliva?“

O prejudiciálnej otázke

23 Svojou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 135 ods. 1 písm. b) smernice 2006/112 má vykladať v tom zmysle, že za okolností, akými sú okolnosti vo veci samej, poskytovanie palivových kariet materskou spoločnosťou jej dcérskym spoločnostiam, ktoré dcérskym spoločnostiam umožňujú, aby natankovali palivom vozidlá, ktorých prepravu zabezpečujú, možno kvalifikovať ako službu poskytovanú úverov oslobodenú od DPH v zmysle tohto ustanovenia, alebo ako komplexnú transakciu, ktorej hlavným cieľom je dodávka paliva, a teda dodanie tovaru v zmysle článku 14 ods. 1 tejto smernice, v súvislosti s ktorou môže byť DPH zaplatená v Poľsku vrátená.

24 Na úvod treba poznamenať, že ustanovenia smernice 2006/112, ktoré sú relevantné v rámci veci samej, sú v podstate totožné s príslušnými ustanoveniami šiestej smernice. Za týchto podmienok zostáva judikatúra týkajúca sa uvedených ustanovení šiestej smernice relevantná na účely výkladu príslušných ustanovení smernice 2006/112 (pozri najmä rozsudok z 28. júla 2016, *Astone*, C-332/15, EU:C:2016:614, bod 27).

25 Na účely odpovede na otázku položenú vnútroštátnym súdom treba pripomenúť, že podľa článku 2 ods. 1 písm. a) smernice 2006/112 podlieha DPH dodanie tovaru za protihodnotu na území poľského štátu zdaniteľnou osobou, ktorá koná ako taká.

26 Podľa článku 14 ods. 1 tejto smernice sa za dodanie tovaru v zásade považuje prevod práva nakladať s hmotným majetkom ako majiteľ.

27 V tejto súvislosti v súlade s ustálenou judikatúrou pojem „dodanie tovaru“ uvedený v článku 5 ods. 1 šiestej smernice a v článku 14 ods. 1 smernice 2006/112 sa nevzťahuje na prevod vlastníctva spôsobmi, ktoré upravuje použiteľná vnútroštátna úprava, ale zahŕňa všetky prevody hmotného majetku jednou stranou, ktorá poskytne druhej strane oprávnenie nakladať s týmto majetkom tak, ako by bola jeho vlastníkom (pozri rozsudky z 8. februára 1990, *Shipping and Forwarding Enterprise Safe*, C-320/88, EU:C:1990:61, bod 7; zo 14. júla 2005, *British American Tobacco a Newman Shipping*, C-435/03, EU:C:2005:464, bod 35; z 21. februára 2006, *Halifax a i.*, C-255/02, EU:C:2006:121, bod 51; z 3. júna 2010, *De Fruytier*, C-237/09, EU:C:2010:316, bod 24, ako aj z 18. júla 2013, *Evita K*, C-78/12, EU:C:2013:486, bod 33).

28 Súdny dvor už rozhodol, že uvedený pojem má objektívny charakter a uplatňuje sa nezávisle od cieľov a výsledkov dotknutých plnení bez toho, aby daňové orgány museli pristúpiť k vyšetrovaniu s cieľom určiť úmysel dotknutého platiteľa dane alebo zohľadniť úmysel iného subjektu ako tohto dotknutého platiteľa dane, ktorý je súčasťou toho istého dodávateľského reťazca (rozsudok z 21. novembra 2013, *Dixons Retail*, C-494/12, EU:C:2013:758, bod 21 a citovaná judikatúra).

29 V prejednávanej veci z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že poskytnutie palivových kariet zo strany spoločnosti Vega International jej dcérskym spoločnostiam, medzi nimi Vega Poland, umožňuje týmto dcérskym spoločnostiam najmä zásobenie palivom na ťerpacích staniciach. Tieto ťerpacie stanice následne adresujú spoločnosti Vega International priamo faktúry uvádzajúce nákup paliva s DPH, ktorý bol predmetom žiadosti o vrátenie dane adresovanej zo strany spoločnosti Vega International poľským daňovým orgánom.

30 Za týchto okolností pre odpoveď na otázku položenú vnútroštátnym súdom treba

preskúmať, či v spore vo veci samej petrolejárske spoločnosti skutočne previedli na Vega International alebo na Vega Poland právo nakladať s palivom ako vlastníci (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 6. februára 2003, Auto Lease Holland, C-185/01, EU:C:2003:73, bod 33).

31 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že v rozsudku zo 6. februára 2003, Auto Lease Holland (C-185/01, EU:C:2003:73), Súdny dvor analyzoval, či v rámci zmluvy o leasingu motorového vozidla dochádza k dodaniu tovaru, v danom prípade paliva, zo strany petrolejárskych spoločností leasingovej spoločnosti, ak leasingový nájomca tankuje svoje vozidlo v mene a na účet uvedenej leasingovej spoločnosti, ktorá následne žiada od vnútroštátnych daňových orgánov vrátenie DPH vybratej za toto palivo.

32 V tomto rozsudku Súdny dvor zastával názor, že leasingový nájomca je nepochybne oprávnený na to, aby s palivom nakladal, ako keby bol jeho vlastníkom, pretože ho získal bezprostredne od čerpacích staníc, a leasingový prenajímateľ v žiadnom časovom úseku nemôže rozhodovať o tom, ako a na čo sa pohonné hmoty majú použiť (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 6. februára 2003, Auto Lease Holland, C-185/01, EU:C:2003:73, bod 34).

33 Okrem toho podľa Súdneho dvora v takom prípade boli dodania vykonané na náklady leasingovej spoločnosti iba zdanlivo. Na jednej strane leasingové splátky, ktoré sú jej vyplatené, predstavujú iba preddavok, na druhej strane skutočná spotreba stanovená na konci roka je finančne zabezpečená leasingovým nájomcom vozidla, ktorý v dôsledku toho znáša náklady dodávky paliva v plnej výške (rozsudok zo 6. februára 2003, Auto Lease Holland, C-185/01, EU:C:2003:73, bod 35).

34 Súdny dvor z uvedeného vyvodil záver, že dohoda o palivovom manažmente podpísaná medzi leasingovou spoločnosťou a leasingovým nájomcom nie je zmluvou o dodávke tovaru, v danom prípade paliva, vo vzťahu k leasingovej spoločnosti, ale skôr zmluvou o financovaní jeho nákupu. Podľa Súdneho dvora totiž leasingová spoločnosť nenadobúda palivo s úmyslom alej ho predáť leasingovému nájomcovi vozidla, ale ho nakupuje leasingový nájomca, pričom on si vyberá kvalitu a množstvo, ako aj dátum nákupu. Leasingová spoločnosť v skutočnosti zastáva voči leasingovému nájomcovi funkciu poskytovateľa úveru (rozsudok zo 6. februára 2003, Auto Lease Holland, C-185/01, EU:C:2003:73, bod 36).

35 V zmysle judikatúry pripomenutej v bode 24 vyššie, uvedené úvahy, ktoré Súdny dvor rozvinul vo vzťahu k článku 5 ods. 1 šiestej smernice, možno prebrať na okolnosti tohto konania, pokiaľ ide o pojem „dodanie tovaru“ v zmysle článku 14 ods. 1 smernice 2006/112.

36 Konkrétne treba konštatovať, že v prejednávanej veci Vega International nedisponuje palivom v súvislosti s nákupom, ktorého žiada o vrátenie DPH, ako keby bola jeho vlastníkom. Toto palivo kupuje Vega Poland priamo u dodávateľov a podľa jej vlastnej úvahy. Z tohto dôvodu Vega Poland rozhoduje najmä o podmienkach nákupu paliva, keďže si môže vybrať, na akej čerpacej stanici, spomedzi staníc dodávateľov uvedených zo strany spoločnosti Vega International, vykoná natankovanie paliva, a môže sa voľne rozhodnúť o kvalite, množstve, druhu paliva, ako aj o momente nákupu a spôsobe jeho použitia (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. apríla 2015, Wojskowa Agencja Mieszkaniowa w Warszawie, C-42/14, EU:C:2015:229, bod 26).

37 Okrem toho je nesporné, že Vega Poland znáša tiež všetky náklady spojené s takýmto tankovaním, keďže Vega International jej refakturuje toto palivo. Následne si pošká dcérska spoločnosť môže započítať faktúry súvisiace s použitím palivových kariet s faktúrami adresovanými rakúskej spoločnosti, alebo zaplatiť tieto faktúry priamo v lehote od jedného do troch mesiacov od ich doručenia.

38 Za týchto podmienok, ako to uvádza pošká vláda a Európska komisia, sa netreba

domnieva?, že dodanie paliva je vo veci samej vykonané v prospech spoločnosti Vega International a že táto následne opätovne predáva tento tovar spoločnosti Vega Poland, keď vykoná dodávku paliva v prospech spoločnosti Vega Poland. Naopak, ako to zdôrazňuje Komisia, treba poznamenať, že Vega International sa obmedzuje na to, že svojej pôsokej dcérskej spoločnosti dáva prostredníctvom palivových kariet jednoduchý nástroj, ktorý jej umožňuje nakúpiť toto palivo, takže má v rámci transakcie nadobudnutia tohto tovaru iba sprostredkovateľskú úlohu.

39 Preto pri neexistencii dodania tovaru vo veci samej, teda paliva, vo vzťahu k spoločnosti Vega International, táto nemôže požadovať vrátenie DPH zaplatenej z faktúr, ktoré sú jej adresované, týkajúcej sa tankovania paliva, ktoré vykonala Vega Poland na ťerpacích staniciach.

40 Zároveň treba poznamenať, že v súlade s ťlánkom 24 ods. 1 smernice 2006/112, každá transakcia, ktorá nie je dodaním tovaru, sa má považovať za „poskytovanie služieb“.

41 Je nesporné, že transakcia vykonaná zo strany spoločnosti Vega International vo vzťahu k jej pôsokej dcérskej spoločnosti, ktorá spočíva v poskytnutí palivových kariet na účely natankovania paliva do vozidiel, ktorých prepravu táto dcérska spoločnosť zabezpečuje, nepredstavuje „dodanie tovaru“ v zmysle ťlánku 14 ods. 1 smernice 2006/112. V dôsledku toho predstavuje „poskytovanie služieb“ v zmysle ťlánku 24 ods. 1 tej istej smernice.

42 S cieľom podať vnútroštátnemu súdu užitočnú odpoveď treba teda ešte overiť, či také poskytovanie služieb možno kvalifikovať ako službu poskytovania úverov oslobodenú od DPH v zmysle ťlánku 135 ods. 1 písm. b) smernice 2006/112.

43 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že transakcie oslobodené od dane podľa tohto ustanovenia sú definované v závislosti od povahy poskytovaných služieb a nie v závislosti od poskytovateľa alebo príjemcu služby, takže uplatnenie týchto oslobodení nezávisí od postavenia subjektu, ktorý tieto služby poskytuje (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 4. mája 2006, *Abbey National*, C-169/04, EU:C:2006:289, bod 66, a z 21. júna 2007, *Ludwig*, C-453/05, EU:C:2007:369, bod 25).

44 Pokiaľ ide konkrétne o pojem „poskytovanie a dojednávanie úverov“ uvedený v tomto ustanovení, treba ho vykladať široko, tak, aby jeho dosah nemohol byť obmedzený len na pôžičky a úvery poskytované bankami a finančnými inštitúciami [pozri v tomto zmysle rozsudky z 27. októbra 1993, *Muys' en De Winter's Bouw v en Annemingsbedrijf*, C-281/91, EU:C:1993:855, bod 13; z 22. októbra 2015, *Hedqvist*, C-264/14, EU:C:2015:718, bod 37, a z 18. októbra 2018, *Volkswagen Financial Services (UK)*, C-153/17, EU:C:2018:845, bod 35].

45 Takému výkladu nasvedčuje úcel spoločného systému zavedeného smernicou 2006/112, ktorým je najmä zaručené zdanenie osobám rovnaké zaobchádzanie (pozri najmä rozsudok z 27. októbra 1993, *Muys' en De Winter's Bouw v en Annemingsbedrijf*, C-281/91, EU:C:1993:855, bod 14).

46 V dôsledku toho výklad, podľa ktorého by poskytnutie financovania bankou bolo oslobodené od DPH, zatiaľ čo financovanie toho istého nákupu podnikateľským subjektom, keďže by nemal osobitný štatút subjektu finančného alebo bankového odvetvia, podliehalo DPH, by odporoval základným zásadám spoločného systému DPH, a to rovnosti zaobchádzania so zdaniteľnými osobami.

47 V prejednávanej veci ako bolo pripomenuté v bode 14 vyššie, je nesporné, že všetky transakcie vykonané prostredníctvom palivových kariet, ktoré Vega International poskytla svojim dcérskym spoločnostiam, medzi nimi spoločnosť Vega Poland, sa sústreďujú u materskej

spoločnosti v Rakúsku, ktorá dostáva od dodávateľov paliva faktúry uvádzajúce najmä nákup paliva s DPH. V nadväznosti na to na konci každého mesiaca Vega International refakturuje svojim dcérskym spoločnostiam palivo dodané na poskytovanie služieb prepravy vozidiel so zvýšením o 2%. Nakoniec sú tieto dcérske spoločnosti povinné buď zaplatiť si faktúry súvisiace s použitím palivových kariet s faktúrami adresovanými rakúskej spoločnosti, alebo zaplatiť tieto faktúry v lehote od jedného do troch mesiacov od ich prijatia.

48 Treba konštatovať, že uplatňovaním tohto zvýšenia o 2 % voči spoločnosti Vega Poland, Vega International získava odmenu za poskytovanie služby svojej pôsokej dcérskej spoločnosti. Vega International tak poskytuje finančnú službu spoločnosti Vega Poland financovaním nákupu paliva vopred a na tento účel koná tak, ako obyčajná finančná alebo úverová inštitúcia.

49 Za týchto okolností treba konštatovať, že poskytnutie palivových kariet zo strany spoločnosti Vega International v prospech spoločnosti Vega Poland predstavuje skutočnú finančnú transakciu, ktorá je podobná poskytnutiu úveru v zmysle článku 135 ods. 1 písm. b) smernice 2006/112 [pozri v tomto zmysle rozsudok z 18. októbra 2018, Volkswagen Financial Services (UK), C-153/17, EU:C:2018:845, bod 36].

50 Z toho vyplýva, že na služby, ako sú služby, ktoré poskytuje Vega International v prospech spoločnosti Vega Poland, sa môže vzťahovať oslobodenie od dane uvedené v článku 135 ods. 1 písm. b) smernice 2006/112.

51 Vzhľadom na vyššie uvedené treba na položenú otázku odpovedať tak, že článok 135 ods. 1 písm. b) smernice 2006/112 sa má vykladať v tom zmysle, že za okolností, ako sú okolnosti vo veci samej, poskytovanie palivových kariet materskou spoločnosťou jej dcérskym spoločnostiam, ktoré dcérskym spoločnostiam umožňujú, aby natankovali palivom vozidlá, ktorých prepravu zabezpečujú, možno kvalifikovať ako službu poskytovania úverov oslobodenú od DPH v zmysle tohto ustanovenia.

O trovách

52 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (ôsma komora) rozhodol takto:

Článok 135 ods. 1 písm. b) smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty sa má vykladať v tom zmysle, že za okolností, ako sú okolnosti vo veci samej, poskytovanie palivových kariet materskou spoločnosťou jej dcérskym spoločnostiam, ktoré dcérskym spoločnostiam umožňujú, aby natankovali palivom vozidlá, ktorých prepravu zabezpečujú, možno kvalifikovať ako službu poskytovania úverov oslobodenú od dane z pridanej hodnoty v zmysle tohto ustanovenia.

Podpisy

* Jazyk konania: poľština.